

MESURES REPRESSIVES

CARLOS ARBÓ

Les mesures aprovades per l'Ajuntament de Lloret de Mar per "millorar la seguretat ciutadana i la qualitat turística" són d'un patetisme depriment, d'una vulgaritat atroç i d'una visió repressora inquietant. Es prohibeixen les "rutes de l'oci", el repartiment de propaganda en mà, la prostitució en espais públics, el consum d'alcohol al carrer i les màquines expenedores de begudes i aliments a la via pública. Amb tot, alguna de les prohibicions ja estava prohibida.

El temps dirà si és l'inici del canvi del model turístic que demanava la manifestació ciutadana del 15 d'agost amb el lema "Estimem

Lloret" (eslògan del PSC a les eleccions de 2003).

De fet, cap transformació és d'avui per demà. Encara menys amb un turisme conflictiu crònic. Només cal donar un cop d'ull a l'hemeroteca: A la revista Lloret Gaceta de l'11 d'agost de 1977 en un article titulat Lloret ... ¿Ciudad sin ley?, s'hi podia llegir: "No hay noche en que no se produzcan robos, peleas, riñas. Las Fuerzas públicas de la Policía y Guardia Civil son insuficientes para poder controlar esta gran masa humana de gentes irresponsables y en algunos casos, incluso salvajes".

De llavors ençà el poble ha tingut, entre altres visitants il·lustres, els miners gal·lesos i els estibadors de Liverpool dels setanta, el "turisme de hooligans" amb batesses a la final de Champions del 1999 i els aldarulls del 2003 i 2004 que van servir per batejar el "turisme de borratxera". La quitxalla actual són uns angelets comparats amb aquells brètols!

La resposta de l'Ajuntament, en línies generals, s'ha limitat a l'adopció de mesures coercitives. Tant és així que en el plenari del 28 d'abril de 2005, quan CiU justificava la limitació d'horaris comercials nocturns per raons d'ordre públic, la portaveu socialista Lucía Echegoyen manifestava enfervorida: "Nosaltres no volem que Lloret sigui definit com un municipi que no té ordre públic ... (vostès) estan convertint Lloret en una caserna...".

Ara, al caliu dels altercats d'aquest agost, tot i que les mesures repressives s'han demostrat ineficaces, els grups municipals n'han votat unes quantes més, considerades insuficients pels sis regidors del Moviment Independent de Lloret (MILLOR). El seu líder va pronunciar un discurs soporífer, farcit de desqualificacions personals, i va enumerar algunes iniciatives que vulneraven drets constitucionals com la presumpció d'innocència, la llibertat d'empresa i la lliure circulació de les persones. En acabar i, sense esperar la rèplica, el grup va marxar de la sala en un evident menyspreu a la institució que representa el poble. Vaja, tot un espectacle de rebequeria infantil lamentable que, en realitat, oculta un tarannà autoritari.

El MILLOR adopta l'eslògan de "Lloret, ciutat sense llei", una evident exageració, com a excusa per a una cacera de bruixes, fer "neteja" dels sospitosos habituals i convertir Lloret en una "ciutat vigilada". De debò, algú creu que és un tema de llei i ordre? Que la solució passa per més mossos i més policies locals?

Lloret ha contribuït a la democratització del turisme en oferir vacances amb preus a l'abast de les capes populars. Certament que la coexistència pacífica del turisme de masses amb un emergent turisme cultural, esportiu i familiar no és bufar i fer ampolles. Ni tampoc es pot reconvertir de la nit al dia un sector hotelier en part obsolet, un oci nocturn carrincló i un comerç majorment de rampoines. I, sense alternatives viables, el poble aniria a la ruïna.

Malgrat tot, no s'ha de renunciar a regular el dret d'admissió dels visitants, en el país d'origen o in situ. Els gremis

s'han d'encarar amb aquells hotelers, agents de viatges i empresaris de la nit que no tenen manies per arreplegar turistes a qualsevol preu. O caixa o faixa, senyors!

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/09/06/mesures-repressives/513028.html?utm_source=rss